ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

Орган Цэнтральнага і Менскага Комітэтаў Ленінскага Комуністычнага Саюзу Моладзі Беларусі

№ 85 (467) Субота 30 ліпеня 1927 г. | Выходзіць тры разы на тыдню у аўторак, чацьвер і суботу | Год выд. VII. | Рэдактар прымае ад 12 да 2 гадз. дню. Сакратар ад 10—12 і ад 2—3 гадз. Тэл. № 903. | Адрас рэдакцыі газэты „Чырвоная Зьмена“: Менск, Комсам. 25.

За ідэолёгічную чыстату.

Апошні пленум ЦК УсеЛКСМ асабліва падкрэсьліў задачу барацьбы за ідэолёгічную чыстату ў нашым саюзе. На гэтай барацьбе павінны быць згрупаваны ўсе сілы і ўвага нашых комсамольскіх організацый. Першачарговы і ўдарны характар прымае гэта задача ў дні новай ваеннай небясьпекі.

Перад тварам надыходзячай сутычкі двух мiраў—капіталістычнага і социялістычнага,—ад рабочай клясы і яго партыі гэты гістарычны момант патрабуе максімальнай згуртаванасьці і бязьмежнай волі да барацьбы. Гэта вымаганьне прад'яўляецца і комсамолу, і да справы яго выкананьня рашэньні пленуму ЦК павінны мабілізаваць усю масу нашага саюзу.

Гэта тым болей неабходна, што ажыўшыя ў апошні час ўсе антысавецкія элемэнты асабліва імкнуцца рабіць уплыў на моладзь. Вядома, што асобныя комсамольцы, магчыма, непрыкметна для саміх сябе падаюцца дробнабуржуазнаму ўплыву, губляюць стойкасьць і хістаюць нашы шэрагі.

У якім-жа выглядзе пранікаюць гэтыя дробнабуржуазныя ўплывы ў комсамол, на якой глебе яны зацьвітаюць у нас?

— Яны запаўзаюць к нам **няверʼем у перамогу социялізму** і посьпехі разьвіваючагася будаўніцтва. Яны расьцякаюцца па нашым шэрагам **антысеміцкімі настроямі**. Яны зацьвітаюць на глебе **упадніцтва** людзей, якія спужаліся цяжкасьцяў барацьбы. **Недысцыплінаванасьць, разгільдзяйства, адыход ад грамадзкай работы, мяшчанскі індывідуалізм, хуліганства**—гэта таксама адбітак варожай, паслабляючай нашы шэрагі дробнабуржуазнай ідэолёгіі.

У большасьці выпадкаў праваднікамі гэтых уплываў і настрояў зьяўляюцца найболыш успрыймальныя да іх мяшчанска-інтэлігенцкія элемэнты.

На 2-й старонцы мы сёньня зьмяшчаем матарʼял, у якім надзвычайна яскрава прадстаўлены шляхі комсамольца, падпаўшага пад уплыў кулацкай, нэпманскай ідэолёгіі.

— 3-е былых актывістых заводу Мэтпром № 3 (Віцебск), выступаючы ў ролі „Збавіцеляў комсамолу“, які ў па іх думцы нічога ня робіць, бо „ў Акругкоме няма рабочых“, пачалі заклікаць комсамольцаў да выхаду з шэрагаў саюзу.

— Комсамольцы Лёзьнянскага раёну Дрылёнак і Пятроў, слаба політычна разьвітыя, выдаючы сябе за «опозіцыянэраў» і не разумеючы сутнасьці пляцформы опозіцыі, пачаўшы ад разгільдзяйства, недысцыплінаванасьці і хуліганства, дакаціліся да пагроз аб забойстве сакратароў райкому партыі і комсамолу, да думак аб рабунку коопэратыву (то-ж опозіцыйныя дзеяньні!).

Такія зьявішчы ў нашым саюзе, праўда, адзінкавыя, але ўсё-ж такі ёсьць. Яны навочна паказваюць, у якім часам выглядзе пранікаюць у комсамол варожыя нам дробнабуржуазныя ўплывы. Гэтыя прыклады яшчэ раз павінны напомніць нашым організацыям, якую рашучую барацьбу нам трэба весьці за чыстату сваіх шэрагаў.

Браць на прыцэл варожыя нам веяньні, ускрываць іх дробнабуржуазную сутнасьць, ахоўваць шэрагі саюзу ад выпадковых палумяшчанскіх і палукулацкіх элемэнтаў, узмацняць рабочы асяродак разгортваць ленінскае выхаваньне, іcьці нага ў ногу з партыяй—вось сродкі нашай барацьбы з дробнабуржуазнымі ўплывамі ў комсамоле.

Гэтыя сродкі кожнай нашай організацыяй павінны быць цалкам выкарыстаны.

У абарону рабочых і сялян Кітаю

Да працоўных усіх краін, да рабочых і сялян СССР.

Дэлегацыя УсеЦСПС, зьвярнуўшыся ў СССР, лічыць сваім доўгам перш за ўсё давесьці да ведама працоўных усіх краін аб тым, што ў Кітаі адбываецца сыстэматычнае масавае зьнішчэньне лепшых сыноў кітайскага народу. Перадавых рабочых і сялян забіваюць і растрэльваюць тысячамі. За апошнія тры месяцы на тэрыторыі, якая занята нанкінскім, уханскім урадамі і Чжан-Цзо-Лінам, было забіта **больш 10 тысяч** рабочых і сялян. Зьверствы кітайскай буржуазіі і яе ваенных агэнтаў ня ведаюць межаў. Не праходзіць ніводнага дню, каб у Шанхаі, Кантоне, Чанша і інш. не растрэльвалі перадавых рабочых; не праходзіць ніводнага дню, каб дзесяткі людзей не падлягалі катаваньням і карам. Цяжка сказаць, каму належыць першынства ў галіне зьверстваў і зьдзекаў над працоўнымі масамі Кітаю, —ці дыктатару Кантону Лі-Ці-Сяну, дыктатарам Шанхаю—Чан-Кай-Шы і Бай-Су-Джы, іх калегам, якія робяць расправы ў Хунані і Хубэі, ці старому бандыту Чжан-Цзо-Ліну.

У Шанхаі робяць штодзённыя арышты. Арыштаваных падвяргаюць нечалавечым катаваньням; у іх вырываюць ногці, пякуць гарачым жалезам, вырываюць кускі мяса,—усё для таго, каб дамагчыся імёнаў і адрасоў новых ахвяр. Кожны дзень рэакцыя выхватвае з фабрык і заводаў дзесяткі людзей і пасьля катаваньняў падвяргае іх мучыцельнай кары. Тое-ж адбываецца ў іншых правінцыях, занятых кітайскай контррэволюцыяй. У гэтых спробах зьнішчыць авангард працоўных мас Кітаю цесна супрацоўнічаюць ангельская, францускaя, кітайская паліцыя і расійскія белагвардзейцы, усе яны разам ловяць перадавікоў для таго, каб іх потым фізычна зьнішчыць.

Асабліва гвюсна ў гэтай катаўскай рабоце трыманьне чанкайшыкіх профсаюзаў. Гэтыя саюзы маюць асобны сакрэтны аддзел, гэта значыць контр-разьведку, якая займаецца арыштамі. Гэтыя саюзы маюць сваю ўласную турму, дзе арыштаваныя падпадаюць пад яшчэ больш жорсткія катаваньні, чым у іншых турмах, падначаленых Бай-Су-Джы і Чан-Кай-Шы.

Кітайская контр-рэволюцыя пры падтрыманьні імпэрыялістых вырашыла зьнішчыць компартыю і рэволюцыйныя саюзы. Яны хочуць фізычна зьнішчыць авангард кітайскага пролетарыяту і сялянства і гэтым пазбавіцца ад рэволюцыі. Абʼяднаны фронт сусьветнага імпэрыялізму і кітайскай контр-рэволюцыі пакуль што мацнейшы, чым працоўныя масы Кітаю. Пат абуецца тэрміновая дапамога з боку працоўных усіх краін. Непамога з боку працоўных усіх кутков зямной абходна падняць на ўсіх кутках зямной кулі, і паўсюды энэргічны протэст супроць пячувалага тэрору, накіраванага на зьнішчэньне кветак працоўных мас Кітаю.

Хто не выступае зараз у абарону кітайскіх рабочых і сялян, той супольнік імпэрыялістых. Хто не выступае супроць кітайскіх контр-рэволюцыйных бандытаў, той політычна солідарызуецца з імі.

Прэч кітайскую контр-рэволюцыю!

Прэч яе саюзьнікаў і супольнікаў!

Няхай жыве гэроічны пролетарыят і сялянства Кітаю!

Дэлегацыя ЎсеЦСПС на Ціхаакіянскай конфэрэнцыі і на Ўсекітайскім зьезьдзе профсаюзаў:

Старшыня **А. Лазоўскі.**

Сакратар **А. Андрэйчык**

Сябры дэлегацыі: **М. Аплэцін, С. Буднік, Н. Ізмайлаў.**

Кітайскі комсамол на рэволюцыйным пасту.

Рэакцыйная ваеншчына—сапраўдны гаспадар Ухану.

Адозва ЦК кітайскага комсамолу

„Ухан і Нанкін злучаюцца ў адзін контр-рэволюцыйны фронт“. „Масы павінны ўзброенай рукой скінуць уладу генэралаў і паноў“.

ЦК Кітайскага комсамолу апублікаваў адозву, у якой гаварыцца:

«Уханскі ўрад стаў контр-рэволюцыйным. Рэакцыйныя генэралы, паны і капіталісты змаглі зноў выкарыстаць армію супроць народу. Рэакцыйная ваеншчына—сапраўдны гаспадар становішча ў Ухане. Памяшканьні профэсыйных саюзаў і іншых організацый займаюцца войскамі. Рэволюцыйныя організацыі, і сярод іх, у першую чаргу, компартыя, заганяюцца ў падпольле. Супроць рэволюцыйнага руху вядзецца адкрытая агітацыя. Хо-Чы-Кін і Тан-Шэн-Чы паўтараюць тое, што ў свой час прарабіў Чан-Кай-Шы, Лі-Ці-Сін і кампанія. Генэральская свора абʼядноўваецца цяпер для сумеснага крывавага паходу супроць комуністых і супроць рабоча-сялянскага руху. ЦК Гаміндану і уханскі ўрад пасаухняна выконваюць загады генэралаў і шчыра дапамагаюць ім. Тым самым гаміндан і ўханскі ўрад становяцца адкрытымі дапаможнікамі рэакцыі.

Адозва далей коротка спыняецца на падзеях у провінцыі Хунань, адзначаючы, што Тан-Шэн-Чы поўнасьцю адобрыў контр-рэволюцыйныя дзеяньні Сю-Кай-Сана. Адозва паказвае, што такі контр-рэволюцыйны пераварот фактычна зроблены ў провінцыі Цзянсі генэралам Чу-Пэй-Дэ, дзеяньні якога былі адобраны дэлегатам уханскага ўраду Чан-Гун-Во». **У Хубэі,—прадаўжае адозва,—зруйнаваны ўсе масовыя організацыі і забіты тысячы сялян. ЦК гаміндану падбухторваў да гэтых зруйнаваньняў, выступаючы супроць выабражальных эксцэсаў мас.**

У самым Ухане лідэры Гаміндану Ван-Цзын-Вэй, Сун-Хо, Го-Мэн-Ю і іншыя тэорэтычна абасноўваюць неабходнасьць контр-рэволюцыйнага перавароту праведзенага войскамі Тан-Шэн-Чы і інш. генэралаў. Такім чынам, **у лягер контр-рэволюцыі перакінуліся ня толькі камандаваньне арміі, але і вяршынка гаміндану. Уханскі ўрад з цэнтру рэволюцыі ператварыўся ў адзін з цэнтраў контр-рэволюцыі.** ЦК гаміндану, прыдушаючы масавы рух, здрадзіўшы рэволюцыі, ня зможа перамагчы імпэрыялістых, ня зможа палепшыць становішча рабочых і сялян. Кітайская рэволюцыя ўступае ў новую паласу. Ухан і Нанкін злучаюцца ў адзіны контр-рэволюцыйны фронт. Аднак, **кітайскія рэволюцыйныя масы ніколі ня зьмірацца з крывавым ражымам рэакцыянэраў і здраднікаў.** Адзінаму фронту мілітарыстых неабходна працьпаставіць адзіны рэволюцыйны фронт усіх працоўных гораду і вёскі, на чале з компартыяй, якая адна засталася вернай рэволюцыі і рэволюцыйнаму сьцягу гаміндану. Масы навучыліся пакладацца толькі на сябе. Масы павінны ўзброенай рукой скінуць уладу генэралаў і паноў, захапіць землі, зьнішчыць джэнтры і ўстанавіць узброенай рукой сваю дыктатуру. У гэтай барацьбе моладзь павінна быць у першых шэрагах. Ніякія перасьледваньні, ганеньні і катаваньні ня змогуць зламаць яе. На контр-рэволюцыйны пераварот у Ухане працоўныя масы адкажуць згуртаваньнем вакол рэволюцыйнага сьцягу пад кіраўніцтвам компартыі і комсамолу».

Дэклярацыя Гоміндану

Прэзыдыум гоміндану апублікаваў дэклярацыю ў адказ на заяву компартыі.

Дэклярацыя кажа, нібы комуністы імкнуцца рэорганізаваць гоміндан і ўключыць у ЦК новых членаў. Комуністы гэтым выявілі намер разбурыць гоміндан.

Далей у дэклярацыі гаворыцца: нядаўная дэклярацыя комуністычнай партыі, у якой яна асуджае гоміндан, называе яго контр-рэволюцыйнай організацыяй і апавяшчае аб сваім рашэньні адазваць комуністаў з нацыянальнага ўраду, зьяўляецца лепшай сьведкай змовы комуністаў супроць гоміндану.

Нацыянальны ўрад зьяўляецца выканаўчым органам гоміндану шляхам выканаўчым органам гоміндану і выхад з нацыянальнага ўраду зьяўляецца адначасова выхадам з гоміндану. Таму ўраду, комуністы павінны выйсьці з усіх урадавых органаў і ўстаноў.

Цэленс за мірныя адносіны з СССР

Газэта «Гельсінгін Санемат» зьмяшчае гутарку латвійскага міністра замежных спраў Цэленса з рыскім карэспондэнтам газэты. Спыніўшыся на пытаньні аб супольнай дзейнасьці балтыцкіх дзяржаў, Цэленс адзначыў факт, што Літва і Латвія без узаемнага згавору маюць аднолькавы політычны напрамак у дачыненьні да СССР, а іменна, захоўваюць самы суровы нэйтралітэт ва ўсіх адносінах, а таксама захоўваюць прынцып незьвязанасьці ні з Усходам ні з Захадам. Цэленс далей зазначыў, што Польшчы, не зважаючы на вялікія натугі, не ўдалося схіліць цэнтральныя балтыцкія дзяржавы зьмяніць паўночную арыэнтацыю на паўднёвую. Перайшоўшы да пытаньня аб адносінах да СССР, Цэленс заявіў, што лічыць немагчымым стварэньне супольнага фронту проці СССР, бо, водлуг яго думкі, ня толькі балтыцкія дзяржавы, але і Фінляндыя і Польшча—проці такой палітыкі.

„Латвія – кажа далей Цэленс, — ня будзе ўтвараць такіх згод, якія азначалі-б прыязьнь у адным напрамку і варожасьць у другім. З сучаснай Расіяй Латвія жыла мірна 7 гадоў. Калі была-б адноўлена царская Расія, дык з ёю цэль га было-б пражыць 7 месяцаў. Калі-б між Расіяй і Англіяй выбухнула вайна, дык Латвія, у кожным разе, захоўвала-б суровы нэйтралітэт у дачыненьні да абодвых краеў».

Чые крыніцы лепшыя

Закупка савецкай нафты амэрыканскім концэрнамі зьявілася вынікам англа-савецкага разрыву.

(З газэт)

Ангелец:—Ня купляйце савецкую нафту! З самых праўдзівых крыніц мы атрымалі паведамленьні, што Саветы хочуць разбурыць сусьветны гандаль!

Амэрыканец:—Лепш добрая нафта з савецкіх крыніц, чым дрэнныя весткі з ангельскіх!

Спрэчкі за савецкую нафту

Вашынгтонскі карэспандэнт «Бэрлінэр Тагеблят» піша аб канфлікце, які ўзьнік навокал савецкай нафты, што па сутнасьці паміж «Роялль-Дайч-Шэл» і Рокфэлераўскім трэстам адбываецца сусьветная нафтавая вайна. На долю СССР выпала зайздросная роля ўдзельніка, якога кожны імкнецца прыцягнуць да сабе.

Карэспандэнт падрабязна гаворыць аб ранейшых спробах Дэтэрдынга атрымаць ад савецкага ўраду манаполію на ўсю прадукцыю савецкай нафты, што дало-б трэсту «Роялль Дэйч-Шэл» магчымасьць устанавіць свой кантроль над краінамі, якія рыхтуюць увядзеньне манаполіі на нафту, Францыяй, Гішпаніяй і Італіяй. Дзеля таго, што гэтыя спробы не далі вынікаў, «Роялль Дэйч-Шэл» прымушан адмовіцца ад наступу і абмежавацца абаронай.

Кампанія супроць савецкай нафты правалілася

Супрацоўніку ТАСС у асьвядомленых колах заявілі наконт кампаніі, узьнятай старшынёю нафтавага трэсту «Роялль Дэйч-Шэль» Дэтэрдынгам проці савецкай нафты. Кампанія Дэтэрдынга проці Сав. нафты правалілася. Нават у Англіі, не зважаючы на разрыў гандлёвых зносін з СССР, пакупцы савецкай нафты таксама акуратна выконваюць свае абавязацельствы па ўгаворах, як нафтасындыкат выконвае свае абавязацельствы. Здача і прыём нафтапродуктаў адбываецца зусім нормальна. У Францыі агітацыя Дэтэрдынга спаткала холадна.

Рэжым загадчыка Захарава

Іх абідзела прырода.

Яны згубілі назаўсёды магчымасьць бачыць зямлю, па якой яны ходзяць, сонечнасьць вясёлага праменьня, блакіт нябёс. Яны засталіся жыць у поцемках, у вечнай цемры.

Рознымі шляхамі сабраліся яны сюды, у Менскую вытворчую школу сьляпой моладзі.

Прышлі сюды, каб навучыўшыся рамяслу, умець зарабляць сабе кусок хлеба і тутака-ж абучыцца грамаце.

Дні ідуць для іх шэрымі і падобнымі адзін да другога.

Раніцаю яны сядзяць ужо ў клясах, чакаючы заняткаў.

Але вось пачынаецца хваляваньне.

Нехта нейкім чынам праведаў, што ідзе ў клясу загадчык школы Захараў. І вучням, хоць яны сьляпыя, абавязкова трэба праведаць, што загадчык накіроўваецца ў іх клясу—трэба зараз-жа ўстаць, палажыць на падоньні крышку скамейкі, палажыць на яе руку, і ў такім выглядзе чакаць загадаў. Пры гэтым трымаць сябе як найбольш «благоговейно» перад асобаю загадчыка. Гора таму, хто загаворыць у гэты час, альбо па сьлепаце не падымецца з свайго месца; яго выклічуць у «дзяжурку», прачытаюць натацыйнае «напутствие», прыгразяць, і правініўшыся на доўгі час згубіць шчасьце карыстацца ўвагаю загадчыка Захарава. Ды бадай ніхто не карыстаецца яго ўвагай у гэтай школе. Калі вучань школы зробіць які ўчынак, яму не раскажуць, чаму школьны ўчынак, не памогуць яму выправіць яго, каб не рабіць у далейшым... Не! Яго спаткае «дзяжурка» з усімі яе «прыгожасьцямі».

Гневу Захарава падлягаюць усе тыя хлапцы і дзяўчаты, якія асьмеляцца сесьці поплеч, каб сяброўскі пагутарыць аб сваім жыцьці-быцьці. Чамусьці Захараў жорстка прасьледвае ўсіх, замешаных у памянёных гамонках хлапцоў з дзяўчатамі.

Як ісьцы нагляч «нравственности», Захараў не замедліць, каб выклікаць усіх правініўшыхся сьляпцоў у славутую «дзяжурку».

Захараў, як агню баіцца наведваньняў пастаронніх. Ён думае зусім і заліваць сьляпых ад акаляючага іх жыцьця, —пры такіх парадках нічога ня могуць яны пачуць ад сьвету, дзе жывуць людзі з здаровымі вачыма, ня могуць паслухаць іх, набрацца ўражаньняў.

Пры наведваньнях Захараў робіцца «повежливее», але пасьля пакрывае з «гакам» прапушчанае новым патокам грубасьці і зьдзекаў. Так, напрыклад, нядаўна Захараў ударыў па твары хлапчука за тое, што ён таўхануў выпадкова свайго таварыша. Зараз летам, мясцовыя выхаванцы ня хочуць заставацца ў школе, бо іх абаронцы—большыя разьяжджаюцца, і яны прымушаны будуць застацца пад рэжымам загадчыка Захарава.

Увесь дзіцячы колектыў школы на сваім сходзе, яшчэ ў лістападзе 1926 году адзначыў усе „прыемныя“ асаблівасьці рэжыму Захарава. Колектыў тады яшчэ прызнаў становішча нямысьлімым і ўхваліў дабіцца таго, каб «новые времена» насталі ў школе.

Усё памянёнае пацьвярджае дакумэнтамі комсамольская ячэйка НКІО.

Наркамасьветы дагэтуль нічога не зрабіў.

А загадчык – Захараў, бязумоўна, чакае...

Макс.

За чыстату і стойкасьць комсамольскіх шэрагаў

Агнём будзем выпякаць з нашых шэрагаў нядбайнасьць, недысцыплінаванасьць і хуліганства—вынік уплыву дробна-буржуазнай ідэолёгіі.

Асноўнымі рысамі кожнага комсамольца павінна быць: адточаная бальшавіцкая самасьвядомасьць, вытрыманасьць, дысцыплінаванасьць, колектыўнасьць, адданасьць сваёй справе, самаатвэржэнасьць у рабоце, шалёная барацьба за чыстату і адзінства партыі Леніна і Комсамолу.

Пад варожым уплывам
Вось да чаго дакаціліся

У ліпені месяцы, на пленуме Лёзьнінскага райкому разглядалася справа 2-х комсамольцаў—**Сяргея Дрылёнкі** (Шыхінская ячэйка) і **Пятрова** (заальшанская ячэйка)—аб іх адрыве ад саюзу.

Справа гэта надзвычайна цікавая і на ёй неабходна застанавіцца больш падрабязна.

Дрылёнак Сяргей—мінулы сакратар Шыхінскай ячэйкі ЛКСМБ працаваў раней як добры, дысцыплінаваны комсамолец. Але ў апошні час, не задаволены чамусьці акаляючым жыцьцём, ён стаў надта дрэнна адносіцца да сваёй работы і абвінавачваць райком у бюрократызьме. І ўрэшце, справа дайшла да таго, што «наш маладзец" пачаў **падгаварваць** комсамольцаў Шыхінскай ячэйкі, каб яны **колектыўна падалі заяву аб добраахвотным выхадзе з комсамолу.** Але як ён ні стараўся, што ён ні рабіў,—**ні адзін хлапец з ім не згадзіўся.**

Нездаволены, страціўшы ўсякае паважаньне сярод комсамольцаў, Дрылёнак ідзе ў райком, каб зьнялі з вучоту. Калі-ж райком яму ў гэтым адмовіў, тады ён пачаў крычаць:—**Вось вам, бюрократы, мой білет! Але ўсё роўна будзеце памятаць мяне! А з табою,**—зьвярнуўшыся да сакратара райкому сказаў ён,—**калі-небудзь яшчэ спаткаемся!** Скончыўшы, Дрылёнак грукнуў дзьвярыма і пайшоў.

Калі-ж Дрылёнак даведаўся, што райком ставіць пытаньне аб яго выключэньні з шэрагаў комсамолу, ён падаў заяву, у якой, паміж іншым, гаварыцца:—**нядаўна я зьвязаўся з опозіцыянэрамі**, рабіў шмат дрэннага, але прызнаю ўсё гэта абмылкаю і прашу заставіць мяне ў КСМ.

На пленуме РК сястра Дрылёнкі таксама заявіла, што ён быў зьвязан з групай опозіцыянэраў і чытаў опозіцыйную літаратуру. Заява Дрылёнкі была адхілена і яго выключылі з КСМ без правоў паступленьня ў апошні ў другі раз.

Другі комсамолец—Пятроў абвінавачваўся ў п'янстве і хуліганстве. Як адзін, так і другі знаходзіліся **пад уплывам кулацкай моладзі** і, пачынаючы ад абвінавачваньняў комсамольскіх камітэтаў у бюрократызьме і г. д., дакаціліся да таго, што **пагражалі забіць сэкратара райкому КПБ, сэкратара райкамолу і зьбіраліся зрабіць рабунак касы Лёзьнянскага коопэратыву.**

Пятроў і Дрылёнак — хлапцы зусім слаба палітычна-пісьменныя. Яны хоць і стараліся прадставіць сябе «опозіцыянэрамі», надта слаба разумеюць сутнасьць разгалосьсяў опозіцыі з партыяй. Папаўшы пад уплыў варожай нам ідэолёгіі,—яны, пачаўшы ад разгільдзяйства, недысцыплінаванасьці, хуліганства—дайшлі проста да крымінальных дзеяньняў.

Гэты выпадак прымушае нас да таго, каб мы пільна сачылі за ўсякімі зьявішчамі пранікаваньня ў нашы шэрагі кулацкай, непманскай ідэолёгіі і адсякалі іх яшчэ ў пачатку, не даючы развівацца ім у такі пучок, як рабункі, забойствы і г. д.

Адамэнскі.



„Тыпы" аднэй ячэйкі

У апошнія часы ў многіх ячэйках дысцыпліна ўпала. Назіраецца ненаведваньне комсамольскіх сходаў, няўплата сяброўскіх ўзносаў, п'янства няўважлівыя адносіны да сваіх абавязкаў.

Шмат работы задала конфліктнай камісіі, райкому, ячэйка будаўнікоў.

За апошнія месяцы мы бачылі там наступнае:

— Комсамолец **Шкляр** ужо больш году не плоціць сяброўскіх ўзносаў, не наведвае сходаў ячэйкі; затое добра і рэгулярна наведвае Менскі трэк, дзе «актыўна» сабе выяўляе. Зьявіўшыся надаўна ў трэк п'яным, ён там завёў бойку. Прышлося выклікаць міліцыянэра, які адабраў у яго сяброўскі білет і перадаў у ячэйку. Цяпер ён ужо лічыцца механічна выбыўшым з шэрагаў КСМ.

— Комсамолец **Эстэркін** на працягу 6 месяцаў не плаціў сяброўскіх узносаў.

— Комсамолец **Пікерштэйн**, заяўляючыся беспрацоўным грошы, якія атрымоўвае ў страхкасе, прапівае. Часта яго спатыкаюць п'яным. Цяпер ён механічна выбыў з КСМ.

— Комсамолец **Соскін Д.** парыодычна п'янствуе. Часта ў клюб ён прыходзіць з бутэлькай гарэлкі за пазухаю.

— Комсамольцы **Цэрчэс, Топэльсан, Ждановіч** таксама выключаны з комсамолу за няўплату сяброўскіх узносаў, ненаведваньне сходаў і невыкананьне сва'іх комсамольскіх абавязкаў.

Вось галярэя тыпаў аднэй ячэйкі.

Яна паказвае, што шмат нам яшчэ трэба працаваць, каб ачысьціць нашы шэрагі ад непатрэбнага хламу.

Р.

Ці „збаўцы" саюзу, ці элемэнты, якія развальваюць саюз?

Ёсьць у Віцебску пры заводзе Мэтпрому **№** 3 комсамольскі колектыў. Калісьці там работа была пастаўлена надта добра і зьяўлялася прыкладам для ўсяго раёну. Зусім не тое маем мы зараз. Гэта тлумачыцца, галоўным чынам, **нежаданьнем** асобных актывістых-комсамольцаў працаваць.

На апошнім сходзе колектыву 3-х былых актывістых, добра падрыхтаваўшыся па прынцыпу «падзяленьня працы», з тэзісамі ў руках, выступілі ў спрэчках па дакладу аб 10-ці годзьдзі Віцебскай організацыі комсамолу, з мэтаю накіраваць комсамол «на шлях праўды».

Першы выступіў і сказаў: „**Мы зараз маем выхад з саюзу старых комсамольцаў, а гэта тлумачыцца тым, што комсамол у сучасны момант нічога не робіць.**

Ня робіцца нічога ў комсамоле, па «аўтарытэтнаму» тлумачэньню гэтага таварыша таму, што ў **Акругкоме Комсамолу сядзяць не рабочыя, якія аб высоўваньні рабочых толькі гавораць.**

Ці праўда гэта?

— Зьвернемся да лічбаў. Бюро Акругкому складаецца з 9 чалавек, з іх: 6 рабочых (2 працуюць непасрэдна-ля варштата), 2 селяніна і служачы. Склад-жа Акругкому наступны: рабочых—30, сялян—6, батракоў—5, служачых—6.

Другі, выступаючы таварыш, гаварыў наступнае: — «Вы нам кажаце аб знешняй небясьпецы, але гэта мы ведаем; трэба гаварыць аб пролетарскім кіраўніцтве ў саюзе, якое яшчэ не вычэрпваецца толькі партыйнасьцю». Потым, паўтарыўшы той-жа напеў, што ў Акругкоме сядзяць не рабочыя, ён закончыў такімі словамі:—Нават на нашым заводзе ячэйка не адчуваецца, з ёй ніхто не лічыцца,—**бюрократызм расьце, а работа ў саюзе падзе»**. Фактаў, вядома гэты таварыш не прывёў.

Нарэшце, выступіў трэці і зрабіў такі вынік:—**можна і не мець комсамольскага білету і спачуваць комсамолу, а ў патрэбны момант на заклік зьявіцца хутчэй комсамольца».** Такім чынам, папросту кажучы, пачаўшы накіроўваць комсамол «на правільны шлях», яны **закончылі заклікам да выхаду з комсамолу.**

Некалькі слоў аб «хвараючых душою» за комсамол.

— Першы—**Дворкін**. Быў ён старым комсамольцам (з 1923 году), паехаў шукаць шчасьця ў Ленінград і ў 1926 годзе ў Ленінградзе быў выключан з саюзу.

Другі «збаўца»—**Залескі.** Гады два таму назад быў высунуты на кіруючую саюзную работу і пасланы на курсы, па сканчэньню якіх, прабыўшы нядоўгі час на саюзнай рабоце, стаў патрабаваць водпуску з гэтакай, матывіруючы матар'яльным становішчам, за што ад ЦК ЛКСМБ атрымаў выгавар і быў зьняты з работы. Ня так даўно гэты-ж таварыш быў абраны АПА колектыву КСМ, але «хвараючы душою» і «жадаючы», каб ячэйка на заводзе адчувалася, нічога не рабіў, а потым, матывіруючы матар'яльным становішчам, зусім адмовіўся ад гэтай нагрузкі.

Апошні «збаўца»—таварыш **Тумаркін**, які доўгі час гаварыў, што старому актыву не даюць працаваць, быў высунуты сэкратаром колектыву, але гаварыць, вядома, лягчэй, чым рабіць, з прычыны чаго, будучы сэкратаром колектыву, нічога не рабіў. Гэтымі днямі, „ратуючы комсамол", ён парашыў выступіць з партыі. Пастановай сходу цэх ячэйкі КП (б) Б з партыі ён выключан.

Якаўлеў і Доўкарт.



Набыць цяжка, згубіць лягчэй

У вёсцы Верамель, Смалявіцкага раёну, Менскай акругі, комсамольская ячэйка сваёй работай набыла сабе вялікі аўтарытэт сярод насельніцтва. Гэты аўтарытэт яна набыла доўгай, упартай, карыснай работай.

Цяжка было здабываць аўтарытэт, за тое лягчэй было страціць яго.

Спачатку адзінкі, а потым і значная група комсамольцаў, пачалі п'янстваваць. У п'яным выглядзе яны паказваліся ў вёсцы, хуліганілі.

Дайшло нават да таго, што частка з іх пядаўна напала на дзяўчыну з мэтай згвалціць яе. Справа аб іх перададзена ў суд

Добра, што Смалявіцкі райком своечасова прыкмеціў гэтыя зьявы і ўзяўся за аздараўленьне ячэйкі. Інакш справы ячэйкі зайшлі-б і яшчэ далей.

Верамельскія комсамольцы мусіць не ведаюць, што аўтарытэт набыць цяжка, а згубіць яго куды лягчэй.

Р.

Увага латыскай моладзі!

(Лязнанскі раён).

Калі па раёну налічваецца 514 латыскіх гаспадарак, то комсамольцаў-латышоў прыблізна ўсяго толькі каля 20 чалавек. Разам з гэтым, некаторыя з іх, як напрыклад, у **Глодамскім** сельсавеце, у вёсцы **Матышава, зусім не спачуваюць парабкам... і пастухам,** працуючым па найму. Таксама некаторыя комсамольцы пры абразцы вялі **больш спачуваюць багацейшым, чым бедным,** затым, што частка іх—**самі з заможнага аспродку,** у бацькі якога вялая павінна абразацца.

У апошнія часы, сярод латнасельніцтва сталі зьяўляцца белалатвійскія газэты, якія распаўсюджваюцца кулацкай моладзьдзю і іншымі контр-рэволюцыйнымі элемэнтамі.

Латмоладзь **зусім ня ўдзельнічае** ў рабоце чырвоных куткоў. Часта яна **сама організоўвае** свае хатнія і агульныя вечары, а ў сучасны летні момант маёўкі. Там моладзь праводзіць свой час у **скоках і п'яных гульнях.**

Паміж беларускага і латыскага насельніцтва прыкмячаецца нацыянальная варожасьць, і ня толькі сярод старэйшых, а нават і сярод моладзі.

Латышы, як больш культурныя і заможныя, ня любяць бяднейшых беларусаў, яны абзываюць іх «гультаямі», „лапатнікамі" і г. д. А беларусы, у сваю чаргу, завуць латышоў „жывадэрамі", «клакамі». Я сам чуў ад беларусаў, якія казалі, што: 30 год таму назад у нашым раёне латышоў ня было, але апошнія панаехалі на нашыя землі, прыціснулі нас, сталі багацець. Неабходна гэтых кулакоў выслаць зноў у Латвію».

Райкамол зьвярнуў сваю ўвагу на работу сярод моладзі нацменшасьцяў. Пры **Укаўскім** латыскім нацсавеце ў хуткім часе **будзе організована** латячэйка ЛКСМБ. Але патрэбна яшчэ большая ўвага гэтай рабоце, яшчэ большае разгортваньне масавай работы

Я. Ш.

Наскок на партыю

1.

Тактыка опозіцыі

Тактыка опозіцыі ў яе барацьбе з партыяй выяўляецца ў тым, каб, скарыстаўшы няміnучыя цяжкасьці, якія сустракаюцца ў міжнароднай і ўнутранай абстаноўцы,—**выдаваць гэтыя цяжкасьці за плады як-бы няправільнага, як-бы опортуністычнага кіраўніцтва ЦК нашай партыі.** Карыстаючыся дэмагогічнымі прыёмамі, опозіцыя стараецца выставіць усё ў такім выглядзе, што калі-б, яна, опозіцыя была «у руля» партыі, усё-б ішло як па масьле і, вядома-б, ніякіх цяжкасьцяў ня было і быць не магло.

Асабліва выразна гэта тактыка дэмагогаў і палітыканаў выяўлена ў апошні час у новых атаках опозіцыі на партыю.

Міжнародныя ўскладненьні, якія выявіліся ў апошні час, хутка сталі **прадметам спэкуляцыі** опозіцыі, якая робіць новую спробу «заўладаць розумам» хоць-бы нямногіх, хоць-бы самых нястойкіх членаў партыі. З нескрываемаю зларадасьцю па поваду асобных няўдач і памылак, опозіцыя яшчэ і яшчэ раз робіць наскок на партыю, стараючыся наслабіць яе шэрагі.

Асабліва вялікія і яскравыя клапоты опозіцыі нажыць сабе капіталец **на няўдачах і паражэньнях кітайскай рэволюцыі.** Цяпер, пасьля паражэньня рэволюцыі ў Кітаі, опозіцыя робіць выгляд, што яна многае яшчэ раней прадбачыла і папярэджвала спаўзаньне гамінданў з рэволюцыйных рэек і самаліквідацыю Ухана і што толькі «опортуністычныя кіраўнікі» ЦК Усе КП(б) і Комінтэрну не бачылі гэтага. Вінаватымі за ўсім цяпер аказваюцца ЦК нашай партыі і Комінтэрн. Уся бяда і няшчасьце звальваецца на іх. **Запраўдныя прычыны няўдачы кітайскай рэволюцыі (параўначая слабасьць рабоча-сялянскіх організацый, недастатковая ідэолёгічная згуртаванасьць кітайскай компартыі, спэцыфічныя цяжкасьці работы ў арміі), падмяняюцца опозіцыяй выбражальнай недальназоркасьцю ВККІ, выбражальным опортунізмам яго кіраўнікоў...**

Можна сьмела сказаць, што партыя і рабочая кляса не паддадуцца гэтым беспадстаўным опозіцыйным вымыслам і ні на хвіліну не павераць у опортунізмом ЦК і Комінтэрну.

Опозіцыя не кідае сваёй тактыкі спэкуляцыі на цяжкасьцях—і за ўсіх другіх пытаньнях. У прыватнасьці **гэта спэкуляцыя энэргічна разгортваецца навокал пытаньняў вайны, рацыяналізацыі вытворчасьці, беспрацоўя** і іншых вострых момантаў міжнароднай і ўнутранай абстаноўкі. Аб'ядноўваючы ўсіх нездаволеных, мабілізуючы іх супроць партыі і кіраўніцтва ЦК, не лічачыся і не жадаючы лічыцца з тым, што ўсё гэта ў канцы канцоў разбурвае жалезны фундамэнт дыктатуры пролетарыяту,—опозіцыя спрабуе (але, беспасьпяхова!) зноў і зноў паказаць, што яна зьяўляецца **«левым пролетарскім ленінскім крылом нашай партыі».**

У сваёй барацьбе супроць партыі, у сваіх нападках на ЦК, опозіцыянеры зайшлі так далёка, што ў гарачай антыпартыйнай барацьбе пачынаюць «зьвяртацца» да беспартыйных, пераносячы ў іх асяродзьдзе ўнутрыпартыйныя сваркі. Гэта **стаўка на беспартыйных** асабліва яскрава вызначылася ў апошні час. Трэба толькі ўспомніць выступленьне тав. **Зіноўева** ў Доме Саюзаў і провады тав. **Сьмілгі.**

Недапусьцімасьць падобных дзеяньняў з боку опозіцыі яскрава для ўсякага і можна толькі пацешыць опозіцыянэраў, што больш усяго гэтыя дзеяньні дыскрэдытуюць іх самых.

Факты паказваюць, што опозіцыя не складвае аружжа антыпартыйнай барацьбы і сьвядома ідзе на яе абвастрэньне. Тым рашучай і аднадушней адказвуць опозіцыі партыя і рабочая кляса.

2.

Опозіцыйная „зьмена"

Для нас, для комсамольскай організацыі асабліва важна тая акалічнасьць, што **пераважную большасьць у опозіцыі складае моладзь.**

Комсамол паказаў сябе рашучым прыхільнікам барацьбы з опозіцыяй, ён заявіў і даказаў на справе, што **адзінадушна ідзе за партыяй,** а не за опозіцыяй, як бы яна не падлізвалася да моладзі.

Але трэба сказаць проста, што ў нашым саюзе ёсьць праслойка таварышоў, якія яшчэ не ўявілі сабе цяперашняе сваркі ў партыі і адчуваюць некаторае хістаньне. Вось на гэтую праслойку і бярэ прыцэл опозіцыя, спрабуючы атрымаць тут сабе спачуваньне і падтрымку.

Правадніком опозіцыйных ідэй і настрояў сярод моладзі зьяўляецца, так званая, **комсамольская опозіцыя.** У апошні час мы маем шэраг не выступленьняў на сходах актыву маскоўскай організацыі.

Згрупоўваючы свой агонь на пытаньнях экономічнага становішча моладзі, выступаючы супроць шэрагу прынятых пленумам ЦК УсеЛКСМ рашэньняў аб бясплатным вучнёўстве, увядзеньні тарыфнае вучнёўскае сеткі, аб перагледзе броні,—опозіцыйная «зьмена» трубіць аб тым, што ЦК УсеЛКСМ адыходзіць ад ленінскіх позіцый, як раз як гэта робіць опозіцыя ў партыі.

Комсамольская опозіцыя не разумее і ня хоча разумець, што **новыя мерапрыемствы ў галіне вучнёўства выходзяць з неабходнасьці напружаньня ўсіх сродкаў краіны ў мэтах індустрыялізацыі, у мэтах больш хуткага і пасьпяховага гаспадарчага будаўніцтва.** І тое, што опозіцыя ў комсамоле спрабуе сарваць гэтыя неабходныя для краіны мерапрыемствы, сарваць толькі для таго, каб самой «зарабіць» палітычны капіталец,—гэта справядліва выклікае гарачае абурэньне комсамольскіх мас і ўсёй рабочай моладзі.

У комсамоле для опозіцыі дзьверы зачынены і толькі найбольш нястойкія, выпадковыя элемэнты могуць пайсьці за ёю ў яе барацьбе супроць партыі і комсамолу.

Опозіцыя працягвае праступны з партыйнага пункту погляду шлях раскольніцкай дзейнасьці. Кожны партыец і комсамолец, кожны сьвядомы рабочы і селянін добра ведаюць нецярпімасьць опозіцыйнай барацьбы з партыяй ва ўмовах сучаснага моманту, калі над краінай павісла ваенная небясьпека. Вось чаму так бязьлітасна разьбіваюцца патугі опозіцыі заваяваць большасьць у партыі і комсамоле.

Закілзаем „чырвонага пеуня!"

ПАЖАР—САМАЕ ВЯЛІКАЕ НЯШЧАСЬЦЕ ДЛЯ БЕЛАРУСКАЙ „САЛАМЯНАЙ" ВЁСКІ.—ЗБУДАВАНАЕ НА ПРАЦЯГУ ДЗЯСЯТКАЎ ГОД ГАРЫЦЬ У АДНУ ГАДЗІНУ.—СПРАВАЙ АБАРОНЫ ВЁСАК АД НАПАДАЎ „ЧЫРВОНАГА ПЕЎНЯ" ТРЭБА ЗАЦІКАВІЦЬ УСЁ НАСЕЛЬНІЦТВА ВЁСКІ.—УСЯ МОЛАДЗЬ—У ПАЖАРНЫЯ ДРУЖЫНЫ!

Як згарэлі Салавейкі?

Жара... Некалькі дзён падрад стаіць вялікая сьпякота.

Вуліца і хаты вёскі Салавейкі пусты, толькі час ад часу, на прыгуменьні, ці ў градах можна пачуць глухі голас старой бабкі, якая разлаваўшыся на курэй, што аб'ядаюць цьвет на агурочніку, [illegible] іх клясеці.

— Акыш-кыш-кыш! І поймы на іх няма. Я ім сканьнё тое ясае!.. Каб вы павыздыхалі, яй, бажочка!

Бабы і мужчыны, дзяўчаты і хлапцы, ад раньня і да цямна ўвіхаюцца [illegible] палосак, падганяюць хвасты, з нянавісьцю паглядаюць на сонца, якое як знарочыста вісіць над галовамі і ня хоча спускацца ўніз.

Толькі думка аб тым, што хутка вечар, пойдзем дахаты, павячэраем і з такім смакам будзе спацца — бадзёрыла жнеяў, рабіла работу лягчэйшай.

Было ціха. Каласкі, прытуліўшыся адзін да другога, так прагавіта слухалі песьні жнеяў, пад гукі якіх сярпы так знянацку ўпіваліся ў ніву,—так станавілася іншая работа.

І раптам па загонах пранёсься дзікі крык:

— Пажар!.. Салавейкі гараць!

Мігам падняліся ўсе жнецы, пакідалі снапы і ўсё лахманьне на полі, а самі шпарка беглі ў вёску.

Высахшыя на сонцы вясковыя будынкі—гараць, бы порах той шугае. Забраўся «чырвоны певень», закруціў уся вакол яго вецер і яшчэ больш раздувае полымя.

А ў вёсцы плач, крыкі, сумятоха. Да агню падысьці нельга. Пажарная машына сапсута, вады ў бочках няма, а вядром шмат не насосіш.

Гарыць адна будыніна, кідае полымя ўверх, ляцяць рэі іскраў, глядзіш—у другім месцы займаецца.

Кожны стараўся выратаваць сваю маемасьць, надрываўся выцягваючы з будынкаў кублы, куфры, астачу збожжа, адзежу...

За гадзіну згарэла да тла 24 гаспадаркі.

Гэта было 20-га ліпеня **ў Мазырскай акрузе, Азярышчынскім раёне, у вёсцы Салавейкі.**

Усё сваё жыцьцё будаваўся селянін, цёг кожную драбніцу ў гаспадарку, наводзіў парадкі на двары, у гумне,—наляцеў «чырвоны певень» і дымам спаласкаў усё ў адну гадзіну.

Цяпер зноў пачынай спачатку, зноў надрывайся над набыцьцём сабе гнязда.

Напрацуе так чалавек, застанецца без здароўя, і жыцьцё тухне як агоньчык на ліўні.

* * *

А хіба цяжка ўсім нагалам арганізаваць такую пажарную абарону, што «чырвоны певень» і носу не падточыць пад сялянскую страху?!

Тут моладзь дасьць пачын.

Гарошын.

Ня трэба будзе лес
(Жодзіна, Смалявіцкі раён)

У Жодзіна Райвыканкомам быў прысланы тэхнік па агнятрываламу будаўніцтву для організацыі таварыства. У той-жа вечар сабралася сходка, тэхнік зрабіў даклад і сяляне вельмі зацікавіліся такой справай.

Організавалі таварыства па агнятрываламу будаўніцтву, якому далі імя „Новае жыцьцё".

У таварыства адразу запісалася 20 чалавек, але гэта колькасьць будзе павялічвацца, бо кожны селянін зацікаўлены ў тым, каб накрыць сваю хату чарапіцай, альбо зрабіць бэтонны калодзеж.

Сяляне вельмі задаволены таварыствам і кажуць—**цяпер у нас менш пажараў будзе і ня трэба будзе купляць лес.**

Барыс Маркевіч.

Сваю маемасьць абаронім!
(Яроміна, Гомельская акруга)

У 1925 годзе ў вёсцы Яроміна утварылася пажарная дружына, якая, праўда, спачатку нічога з маемасьці, апрача лядашчай машыны ня мела.

Цяпер-жа пажарная дружына мае [illegible], 4 бочкі, 4 багры, 3 мэтры рукава для прыёмкі вады, 20 мэтраў адліўнага рукава і інш.

Кожную ноч каля пажарнага будынку начуюць 2 коні і 4 чалавекі, з якіх адзін пажарнік.

Сяляне вёскі Яроміна маюць чым абараняцца ад «чырвонага пеўня».

Ч. Тодар.

Ручныя пажарныя бочкі.

Той, хто калі небудзь бачыў вясковы пажар, ведае наша грунтоўнае вясковае гора: мы ня можам хутка спыніць пачатак пажару, і галоўным чынам, ніяк не [illegible] організаваць досыць добра і хутка падачу вады да хаты, якая гарыць. То ў вартаўнічай пажарнай падводы конь далёка, то сама падвода няісправна, то ў бочцы, уразіце, вады няма, а па яе далёка ехаць. Адным словам, адно з гэтых трох няшчасьцяў, а то і ўсе тры разам заўсёды бываюць пры вясковых пажары. Пагэтаму звычайна каля гаручай хаты крык і сумятоха. Некалькі чалавек бегаюць з вёдрамі, штурхаючыся і палову праліваючы па дарозе, і ў выніку выгарае значна больш таго, што прапала-б пры нормальнай пастаноўцы справы.

Пагэтаму мы прапануем наступнае.— Побач з самым сур'ёзным і суровым наглядам за цэласьцю і прыгоднасьцю вартаўнічай пажарнай падводы, усяго пажарнага звозу, завястрыць яшчэ некалькі рухавых ручных пажарных бочак.

Іх пабудаваньне не ўяўляе ніякіх цяжкасьцей. Звычайная бочка ставіцца на два невялікіх калясы, а да дна не прыбіваецца доўгая палка з папярочнай перакладзінай на канцы, досыць вялікай, каб за яе маглі ўзяцца два мужчыны. На кручок каля бочкі вешаецца вядро.

Калі такія бочкі, напоўненыя вадою, будуць у вёсцы праз кожныя дзьве-тры хаты, то іх можна будзе хутка падаць да гаручай хаты і ва ўсякім выпадку забясьпечыць тушэньне вадою.

Можна быць упэўненым, што сродкі, затрачаныя на гэтыя бочкі, выратуюць многія дзесяткі сот рублёў, адстаяўшы ад агню сялянскае дабро.

Як хто ўдзельнічае ў рацыяналізацыі

Рашучая барацьба з хуліганствам, нядбайнасьцю на вытворчасьці

Нашы вынаходцы
Моладзь не наведвае нарады вытворчай камісіі
(Менск, Мясцком службы цягі Заходніх чыгунак)

Вынаход тая знайшло сабе належнае месца і ў нашай вытворчасьці. Нядаўна, беспартыйным рабочым чыгуначнікам. тав. **Бэрашка быў зроблены прыбор для асадкі ўпражных крукаў у кавальным цэху.** Гэта значна аблягчыла працу кавалёў. (Раней у кавальні прыходзілася біць у ручную, на што ўходзіла шмат часу і энэргіі рабочых).

Двума рабочымі—**Пагоскім і Гаруновічам** вінаходжаны **апарат па падняцьцю залатніковых крышкаў паравозаў.** Гэтыя мерапрыемствы таксама аблягчаюць працу рабочых.

Па колектыўнай прапанове групы рабочых былі зроблены **рэйкавыя паваротныя колы для паваротні вагонных калёсных пар і пабудаваны варштаты-кацялкі для перагонкі вагонных падшыўнікаў у майстэрні рамонту вагонаў.** Усё гэта дала значнае скарачаньне часу на праходы вагонаў у вагонны хлеў.

Служба цягі мае значныя дасягненьні і ў галіне экономіі сваіх сродкаў. Была праведзена утылізацыя хламу ад дзерава, хламу жалезнага і чыгуннага стар'я, коксу, што за першы толькі квартал 1927 году дало экономіі і 158 руб. 39 кап.

Нарады вытворчай камісіі (якая складаецца ўсяго толькі з 5 сябраў) наведваюць каля 70 рабочых. Але **з 111 маладых чыгуначнікаў на нарады амаль што ніхто не зьяўляецца. Сорамна маладым чыгуначнікам!**

Міх. Зак.

Удзельнічаем у рацыяналізацыі
(Шкляная гута „Ноўна", Віцебская акруга)

У часе праапрацоўкі дырэктыў аб рацыяналізацыі вытворчасьці, комсамольцы нашага заводу правялі агляд становішча працы ўва ўсіх цэхах. Пасьля гэтага на сходах цэх. ячэек, сумесна з моладзьдзю, былі заслуханы даклады загадчыкаў цэхаў. Шмат было карысных, практычных прапаноў.

Што выявіў агляд?

— Удзел моладзі ў вытворчых нарадах ня зусім добры: на іх прысутнічае ўсяго 20-25 проц. Нарады праводзяцца ня зусім падрыхтавана, дзякуючы чаму імі рабочыя мала зацікаўлены.

На нарадах за гэты час прапрацоўваліся пытаньні аб зьніжэньні проц. бою, аб паляпшэньні якасьці продукцыі, аб рэконструкцыі (напрыклад, аб шайбе, якую механік заводу зрабіў па новай сыстэме), аб устаноўцы формы ў чатыры шклы, што дае павялічэньне вырабкі замест двух, чатыры шклы.

Шмат было прагулаў сярод рабочых, але калі ўзяліся за барацьбу з імі праз сьвятавую і пасьценгазэты (а іх выпускае комсамольская ячэйка), яны зьнішчаліся. Напрыклад, у лютым 1927 году было 367 прагульных чалавека-дзён (усяго рабочых 730 чалавек), у верасьні—92, у красавіку—154, у маі—121 і ў чэрвені—81.

Вучнёўства на нашым заводзе праводзіцца індывідуальнае, адносіны майстраў—добрыя. Тэхнічнай літаратуры ў нашай бібліотэцы зусім няма.

К. Дамарацкі.

Даволі хуліганства

На лесапільным заводзе № 3 (Віцебск) сярод рабочых надта распаўсюджана хуліганства. Абліваюцца халоднай вадой, абсыпаюцца апілкамі і ў гэтых «практыкаваньнях» удзельнічаюць нават і комсамольцы.

Быў такі выпадак:—на заводзе рэзалі дуб, скапіў хлапец дубовыя апілкі і папаў рабочаму прама ў вока, пасьля чаго рабочы некалькі дзён хварэў вачыма.

Ёсьць таксама прывычка абсыпаць апілкамі голае цела. Даходзіць нават да таго, што абмазваюцца з ног да галавы машынным маслам. Заўком, комсамольская ячэйка, зьвярніце на гэта сваю ўвагу!

І. Дварсн.

„Пасьля нас—хай трынь трава".
(Менск, на грамадзкіх работах).

Якая рацыяналізацыя, здаецца, можа быць на нашых работах?—Мы ўвесь дзень капаем зямлю, рэжам дзёран і ўсе.

Але не! Нават, выконваючы і гэтую работу, можна дасягнуць шмат чаго ў галіне рацыяналізацыі.

Што-ж мы маем?

— Комсамольцы, якія ў нас працуюць, нядбайна адносяцца да сваёй работы, яны даюць дрэнны прыклад беспартыйнай моладзі. Абманваючы падрадчыкаў, яны самі памяншаюць задняя «вуракі»,—тачку, якую можна насыпаць з верхам, насыпаюць да паловы і адвозяць яе туды, куды патрэбна, а значна бліжэй, пасьля чаго зямлю прыходзіцца вазіць яшчэ раз.

А пасьля сканчэньня работы (яны працуюць 2 месяцы, як зьмена), яны ламаюць лапаты, тачкі, кажучы «пасьля мяне—хай трынь-трава».

Ці так робяць комсамольцы?

Галубок.

Па прапановам комсамольцаў.
(Менск, ячэйка Працмастацтва).

Комсамольцы нашай ячэйкі добра ведаюць сутнасьць рацыяналізацыі. Рэгулярна наведваючы сходы вытворчых нарад, прыслухоўваючыся да прапаноў старэйшых працаўнікоў, яны шмат чаго правялі ў галіне рацыяналізацыі.

Так, па прапанове комсамольцаў, ва ўсіх кіно-тэатрах былі пастаўлены запасныя апараты. Зараз можна дэмонстраваць карціну без перапынку. Таксама былі закуплены матора, на выпадак выключэньня сьвету з электра-станцыі.

Комсамольцы першыя ўнесьлі прапанову, каб месцы ў кіно-тэатрах нумараваліся па радох і крэслах.

Зд. Ш.

Пасьля „Тыдню Абароны"
(З допісаў юнкораў)

Праверка пастаноўкі ваеннай работы на месцах, разгарненьне шырокай кампаніі па ўцягненьню ўсёй рабочай і сялянскай моладзі ў ячэйкі ТСААвіяхіму, ўсямернае ўзмацненьне распаўсюджваньня ваенных ведаў і навыкаў сярод працоўных мас нашага Саюзу—былі асноўнымі лёзунгамі «Тыдню Абароны».

„Тыдзень Абароны" высунуў перад комсамольскімі ячэйкамі задачу адшукваньня практычных мерапрыемстваў па ваенізацыі моладзі. Цэлы шэраг комсамольскіх ячэек, якія і не задумваліся над пытаньнем ваенізацыі, разварушыліся, пачалі організоўваць вайсковыя гурткі, наладжваць сувязь з сатаварыстскімі вайсковымі часьцямі, і пры дапамозе апошніх несьці работу па ваенізацыі.

Наш юнкор з Сеньпінскай ячэйкі (Віцебшчына) піша:

„Пры дапамозе чырвонаармейцаў мы організавалі вайсковы гурток. І толькі дзякуючы ім, навучыліся ўладаць вінтоўкай і абыходзіцца з процівагазам... Да «Тыдню Абароны» ваенізацыя ў нас не праводзілася".

Вялікую карысьць у справе ваенізацыі прыносяць экскурсіі ў Чырвонаармейскія лягеры. Знаёмячыся з жыцьцём і бытам чырвонаармейцаў, грамадзянскія комсамольцы пераймаюць ад іх прыклады дысцыплінаванасьці і акуратных адносін да сваіх абавязкаў.

Вось што піша юнкор з Горак (Аршаншчына).

„15-га ліпеня ўся Горацкая комсамольская організацыя пашла за 45 вёрст у сваю падшэфную часьць у г. Воршу... Экскурсія ў лягеры працягвалася 2 дні. Тут мы адразу былі пераведзены на ваеннае становішча. Хлапцы пазналі, што значыць вайсковая дысцыпліна і чаму яна патрэбна».

Не малое месца ў правядзеньні «Тыдню Абароны» займала і організацыя збору сродкаў у фонд «Наш адказ Чэмбэрлену». Вялікую самадзейнасьць у гэтых адносінах праявілі комсамольскія ячэйкі. Організоўвалі платныя вечары. (Суражская яч., Віцебшчына); комсамольцы яч. МЦРК (Менск) ухвалілі адлічыць $1/4$ дзеннага заробку; комсамольская ячэйка мястэчка Зембін (Меншчына) працавала адзін дзень на грамадзкіх работах і ўсе заробленыя грошы, у суме 21 р. 60 кап., накіраваны ў фонд «Наш адказ Чэмбэрлену». Пры гэтым, юнкор з Зембіну жаліцца, што „ёсьць у нас і такія комсамольцы, як Відравіч Леў і Цімафееў Сымон, якія ўхіліліся ад работы". Трэба спадзявацца, што такіх комсамольцаў ячэйка па галоўцы не пагладзіць.

Да пачатку «Тыдню Абароны» комсамольскія ячэйкі на работу ячэек ТСААвіяхіму не зьвярталі амаль ніякай увагі. Гэта пытаньне не ўваходзіла ў план работы ячэйкі. Цяпер-жа факты кажуць зусім адваротнае.

Комсамольскія ячэйкі цалкам уступаюць у шэрагі ТСААвіяхіму. Гэта было зроблена, напрыклад, ячэйкай МЦРК Белдзяржстраху, заводу «Пролетары» (Менск). Комсамольцы абіраюцца членамі бюро ячэек, дзе актыўна працуюць.

Намала організавана ў «Тыдзень абароны» і вайсковых і санітарных гурткоў і стралковых цір сіламі саміх-жа комсамольцаў.

Трэба, каб у далейшым усе гэтыя гурткі і ціры не замiралі, а разгортвалі сваю работу і ахоплівалі ўсе больш і больш шырокія масы насельніцтва.

Ёсьць, праўда, у нас і «мядзьвежыя куткі» ў справе ваенізацыі. Напрыклад, комсамолец Жыткаўскай ячэйкі (Заходняя чыгунка) піша, што тры разы бюро ячэйкі выносіла пастанову аб організацыі вайсковага гуртка, тры разы зацьвярджаў гэтую пастанову агульны сход ячэйкі, а работа ня з месца. Для організацыі вайсковага гуртка ўсе магчымасьці ёсьць. Трэба толькі прыкласьці крыху ініцыятывы з боку бюро і ўсё пойдзе належным тэмпам.

У Шклове (Магілеўшчына) ёсьць нешта падобнае на ваенізацыю, але комсамольцы ёю зусім слаба ахоплены. Я зьнай лесазаводу імя Халтурына (Бабруйшчына) організаваны стралковы цір, а комсамольцы яго слаба наведваюць.

Такіх прыкладаў можна знайсьці яшчэ намала. На іх мы павінны адкрыць агонь. Трэба добра памятаць кожнай комсамольскай ячэйцы, што справа ваенізацыі не апошні пункт у плане, а што яна патрабуе напружанай увагі, як з боку бюро ячэйкі, так і кожнага комсамольца па асобку.

І. Г.

У Менакругкоме ЛКСМБ.

Фэбзавуч шкляной прамысловасьці.

Па ініцыятыве Менскага АК ЛКСМБ пры шкляным заводзе імя Домбаля ў Барысаве ўтвараецца рабочы фабзавуч шкляной прамысловасьці.

Сродкі дае Беларускі шкляны трэст.

Новая профшкола будаўнікоў.

Менскі АК ЛКСМБ вырашыў пытаньне аб адчыненьні ў гор. Барысаве профтэхшколы будаўнікоў.

У профшколе будуць аддзяленьні: плотнічна-сталярнае і каменна-печнае.

Школа ахопіць усяго каля 30 чал.

Падрыхтоўка маладых сыравараў.

Менскі Акругком комсамолу ухваліў адчыніць у адным з вясковых раёнаў каля Барысаву профшколу сыравараў.

Школа будзе працаваць пад непасрэдным кіраўніцтвам Барысаўскага сельска-гаспадарчага тэхнікуму.

Выпуск Аб'яднанай Беларускай Вайсковай школы.

На бюро Менскага АК ЛКСМБ абгаворана пытаньне аб удзеле ў выпуску Аб'яднанай Беларускай Вайсковай школы.

АК рыхтуе вечар праводаў выпускнікоў-комсамольцаў АБВШ сумесна з гарадзкой організацыяй комсамолу.

Вечару будзе прыдадзен шэрагі палітычны характар.

Школу канчаюць каля 100 чалавек комсамольцаў.

Акругком скарыстае выпуск для ўзмацненьня вэнізацыі ў ячэйках.

Да заняткаў Вячэрняга Рабочага Ўнівэрсытэту.

Наркамасьветам зацьверджана статут Менскага Вячэрняга Рабочага Ўнівэрсытэту.

Для наступленьня ў ВРУ трэба мець агульнае політычнае разьвіцьцё у аб'ёме вячэрняй Саўпартшколы. Будуць прыняты актывістыя-рабочыя ад варштату, ва ўзросьце ад 19 да 40 гадоў. Нязначны процант месц у ВРУ адпушчан для сялян і служачых.

Тэрмін навучаньня ў Вячэрнім Рабочым Унівэрсытэце—2 гады. ВРУ дасьць кожнаму навучаючамуся у ім закончаную асьвету па той ці іншай спэцыяльнасьці.

Настаўніцкі пэрсанал ВРУ будзе складзен з профэсароў Бeлдзяржунівэрсытэту.

Прыём заяў у ВРУ пачнецца 1-га верасьня, а заняткі—1 кастрычніка.

Прыём у Саўпартшколы

Зацьверджаны наступныя нормы прыёму ў саўпартшколы Беларусі. Магілеўская саўпартшкола—120 чал., Віцебская—60 і Гомельская—60 чал.

Яўрэйскія аддзяленьні Гомельскай і Віцебскай саўпартшкол аб'ядноўваюцца ў адно—пры Віцебскай саўпартшколе. На яўаддзяленьне будзе прынята 20 чалавек.

У Магілеўскую саўпартшколу, у першую чаргу будуць прымацца загадчыкі хатамі-чытальнямі, маючыя стаж практычнай работы.

Наогул зьвернута ўвага на тое, каб саўпартшколы ўкамплектаваліся большаю часткаю політасьветпрацаўнікамі.

Нарада Інструктароў профтэхшкол

На 7-ае жніўня Галоўпрофасьветам склікаецца нарада інструктароў профтэхшкол Беларусі. На абвестцы дню нарады-пытаньні мэтодыкі і работы профтэхшкол.

„Торгстрой" арыгінальнічае...

Арыгінальнасьць—штука добрая. А асабліва тады, калі яна дае што-та новае і карыснае.

Але вельмі часта яна дае тое, што насіцелі яе садзяцца на лаву падсудных.

Насельніцтва больш усяго чакала, у часы кампаніі зьніжэньня цэн, што цэны на абутак стануць танеі. Вельмі-ж дарагім ён быў.

Гандлёвыя кооперацыйныя ўстановы падлічылі свае магчымасьці, пацясьнілі маленька свой прыбытак і цэны на абутак былі зьніжаны.

Арыгінальнічаць задумаў „Торгстрой".

Ня магу зьніжаць і баста.

Наркамгандаль БССР некалькі разоў прапанаваў „Торгстрою" зьнізіць цэны на абутак.

„Торгстрой" цьвёрды, як камень.

В НГ БССР спэцыяльна зацікавіўся гэтым пытаньнем і ўрэшце, таксама, заклікаў магчымым зьнізіць цэны „Торгстрою" на обутак.

«Торгстрой» да гэтага часу яшчэ цэны не зьнізіў.

Рэспубліканская камісія па зьніжэньню цэн перадала ўсе матар'ялы аб „Торгстрое" прокурору, з мэтай прыцягненьня вінаўных да адказнасьці.

Г.

Наркамасьветы да 10 годзьдзя Кастрычнікавай рэволюцыі

НКА падрыхтоўвае да 10-ці годзьдзя Кастрычнікавай рэволюцыі плякат аб дасягненьнях у політасьветрабоце за прашоўшыя 10 год як у цэнтры, так і на мясцох.

2-х гадовае навучаньне ў ШСМ

Наркамасьветам узят курс на перавод пачатковых школ Сялянскай Моладзі з аднаго да 2-хгадовага курсу навучаньня.

Вячэрнія школы Рабочай Моладзі ў мястэчках будуць рэорганізаваны з аднагодак у трохгодкі.

50 кіно-перасовак ля вёскі

У каштарыс Наркамасьветы ўносяцца выдаткі на ўтрыманьне новых 50 кіно-перасовак для вёскі.

Радыё—у хаты-чытальні

50 проц. сетковых хат-чытальняў будуць забясьпечаны ў гэтым годзе гучнагаварыцелямі.

Менскае акруговае сьвята фізкультуры

З 24 па 28 ліпеня праходзіла Менскае акруговае сьвята фізкультуры. У праходзіўшыхся спаборніцтвах удзельнічала 80 чалавек, з іх—12 ад раёнаў, жанчын—16.

У колектыўных спаборніцтвах па лёгкай атлётыцы. Першая вышла мужчынская зборная профсаюзная каманда, даўшая вынікі: бег на 100 мэтраў—12,8 сэкунд, скаканьні ў вышыню з разьбегу—139 сантымэтраў, у даўжыню з разьбегу—507 см., кіданьне дыску ў суме рук—48 мэтр. 30 см., штурханьне ядра—15 мэтраў 40 см., кіданьне гранатаў—73 мэтры 41 см.

З жаночых групаў першае места па лёгкай атлётыцы заняла 1-ая зборная профсаюзная каманда.

Першай па футболу вышла зборная кавдывізіі, якая іграла з камандай „Дынамо"—3:1 і з А.Б.В.Ш.—2:1.

Баскетбольны матч мужчынскіх каманд закончыўся—24:15, у карысьць зборнай профсаюзаў.

У тры радкі

○ З 1-га жніўня пачынае выходзіць масавая рабочая газэта на расійскай мове—орган ЦК КП(б)Б—„Рабочий".

○ Да 9-га жніўня закончыцца поўны пераход газэты „Звезда" на беларускую мову.

○ Ад сібірскай язвы пала ў в. Ліпах (Магілеўшчына) 13 галоў жывёлы.

○ Магілеўскі гарсавет рашыў перадаць будынкі Шчамілаўскай сінагогі пад дзіцячую камуну.

○ На Гомельшчыне закончылася вучотная кампанія об'ектаў абкладаньня. Значная частка об'ектаў, як выявілася, захавана уласьнікамі іх.

Адказы чытачам

Цымду (№ 1056). Трэба пры наступленьні ў навучальную установу прадставіць даведку аб мэдыцынскім аглядзе.

Аблавацкаму (№ 1057). У профшколы краўцоў і металістых прымаюць асоб з недамі сямігодкі.

Яму-ж (№ 1058). Яшчэ не вядома ці будуць у гэтым годзе прымаць дабраахвотцаў у Чырвоную армію.

Гельфанду (№ 1059). У анкеце ёсьць асобная графа аб соцыяльным становішчы, якую неабходна запоўніць, і асобная графа аб тым, на чыім утрыманьні знаходзіцца падаючы анкету.

Марынагорцу (№ 1060). Скончыўшыя першы курс сельска-агародніцкага тэхнікуму не могуць быць прыняты на другі курс падтэхнікуму.

Воранаву (№ 1061). «Чырвоная Зьмена» за зьмешчаныя допісы ганарар выплачвае.

Зьмітраку (№ 1062). На рабфак без камандзіровак не прымаюць.

Хмялеўскему (№ 1063). У гэтым годзе пры Белдзяржкіно з першага верасьня адчыняюцца курсы кіно-механікаў. Паперы пасылай па адрасу: Менск, Рэволюцыйная 3, Белдзяржкіно.

Гурэвічу М. (№ 1064). З недамі першага курсу школы рабочай моладзі, цябе ў Слуцкую Профшколу не прымуць.

Я. (№ 1065). Вучні тэхнікумаў у час вакацыі карыстаюцца таксама ільготным праездам па чыгунцы.

Оршэру (№ 1066). Скончыўшыя яўрэйскую сямігодку, пры прыёме ў тэхнікум, не будуць адрозьнівацца ад скончыўшых Беларускую сямігодку.

Волкінду (№ 1067). Тав. Чарвякову можна пісаць па адрасу: Менск, Пляц Волі, ЦВК Старшыні Чарвякову. Наркому Аховы Здароўя: Менск, Рэволюцыйная, Наркому Аховы Здароўя.

Яліисону Д. В. (№ 1068). У фармацэўтычны і гідротэхнікумы будзе прынята ў гэтым годзе прыблізна па 40 чал.

Фішкінду (№ 1069). Леса-тэхнічная профшкола з Жорнаўкі пераводзіцца ў г. Полацк.

Шубу (№ 1070). У Віцебскі электромэханічны тэхнікум будзе прынята каля 50 чал. Дакладная колькасьць будзе яшчэ вызначана Дзяржпляннам.

Я. З. (№ 1071). У кооперацыйны тэхнікум будзе прынята 60 чалавек.

Марчэнка (№ 1031). Калі цябе прымуць на Рабфак, ты атрымаеш адсрочку па вайсковай службе.

Прышчэпаву (№ 1032). Замест згубленай карткі аб зьнацьці з вучоту, трэба ў райкоме выпісаць другую.

Ад Бярозы да Чорнага мора.

Мы на Дняпро

Пра Дняпро ў нас шмат гутарак было.

Казалі—куды гэта ёй Бярозе раўняцца з шырынёю першага ўсімі народамі красаўца Дняпра. Я ўяўляў сабе бясконцую плынь вады, супакойна велічавую ў сваёй гістарычнасьці.

Але Дняпро быў прост і звычаен.

Усё-ж нейкае хваляваньне заўладала намі. Падумаць толькі—Дняпро. Зроблена трэцьця частка шляху. Да яго мы даехалі за 5 дзён.

Выключаем матор. Навокал цішыня.

Вось ён—Дняпро. З тымі-ж баржамі і трохі большымі параходзікамі, з тымі-ж шнурамі плытоў, з нязьменнымі надпісамі «Лесбелу». Калі прышла ноч, густая і цяжкая—першая дняпроўская ноч, прашоў ля нас «Уладзімір»—вінтавы кацер дзяржпараходства, абдаўшы нашу стаянку градам іскраў і агню.

І зноў цішыня. Толькі недалёка плёхаецца ў вадзе які-небудзь запазьдаўшы рыбалоў.

Раніцою пад'яжджаем да Рэчыцы. Тут Дняпро шырэе рантам, людзі на другім беразе здаюцца маленькімі, і толькі парывісты вецер, бывае часам, даносе да нас абрыўкі іх гутарак. Мінаем гэтыя чысьценькія вуліцы з рэштамі ранейшага—шыльды з надпісамі павятовых аддзелаў былой Гомельскай губэрні. Чуць ніжэй, карпусы запалкавай фабрыкі «Дняпро».

За Лоевым чуваць ужо Украінай.

Дняпро пашоў без лясоў, на небасхіле засталіся сінія грабяні нашых беларускіх лясоў.

Ужо там—сям бялеюць сьветлыя, як радасьць украінскія мазанкі.

Ал. Каліта.

Вёска Навозы, Чарнігаўшчына, 130 вёрст ад Кіеву.

„Канец Крыварыльска".

(Пастаноўка Ленінградзкага Акадэмічнага (б. Александрынскага) тэатру).

Горад Крыварыльск. Узварушаны Кастрычнікавай рэволюцыяй, ён падзяліўся на 2 лягеры.

Першыя—гарадзкія абывацелі, уладары кафейняў, піўных, папы без царквы—жонкі, дочкі—палюбоўніцы былых генэралаў і рэшта—дробязь.

Другія—людзі працы. Старшыня Акрвыканкому, рэдактар газэты «Маяк Камуны», сакратар ячэйкі ЛКСМБ, а за ім—шэраг комсамольцаў, адданых свайсправе.

Адны жывуць надзеямі на зварот «его высокопревосходительства», другія захопліваюцца будаўніцтвам гідрастанцыі ў горадзе, пабудовай дамоў для рабочых.

Паміж імі ідзе непрыкметная пясуцаная барацьба. Кто каго?

Гэта—завязка пьесы «Канец Крыварыльска».

Далейшае паступова разьвіваецца па сьцене таго, як у горад прыяжджае прадстаўнік Амэрыканскага Хрысьціянскага Таварыства маёр Маркус, на словах прывёзшы ахвяраваньні на царквы Крыварыльску а на справе—былы палкоўнік у штабе Урангеля, накіраваны ў Крыварыльск для організацыі контр-рэволюцыйнага паўстаньня ў горадзе.

— Навокал яго організуюцца ўсе «былыя людзі.»

З дня на дзень чакаюць яны «канцу» ўлады. Рыхтуюцца да гэтага напружана і настойліва.

І калі не ўдаецца, уцягваюць у гэту авантуру ні ў чым невінную комсамолку.

Ей за гэта пагражае выключэньне з комсамолу, яна не вытрымала кансьпірацыі.

Усе заверана ў яе віне. Але толькі комсамолка Роза Бэрман, актыўная працаўніца ячэйкі, верыць у тое, што яна не вінавата.

Яна стараецца даведацца аб гэтым усяму.

І выступае на судзе абаронцай, заканчваючы заклікам «Я веру, што яна не вінавата». Я веру, што яна будзе нашай іноў, будзе іноў ў нашых шэрагах.

Суд. Былыя якія «Усё аддам за цара», папаўшы на лаўку падсудных, адразу страцілі свой ваяцкі выгляд і захварэлі, хто мігранью, а хто і прытварыўся «неўменяемым».

Ячэйка КСМ іноў атрымала актыўнага члена комсамолу, раней абвінавачанага ў контр-рэволюцыйнай дзейнасьці.

П'еса „Канец Крыварыльска" надта цікавая для нашага гледача.

Перад ім будзе ісьці пэлы шэраг такіх знаёмых тыпаў, якія маюцца не ў адным толькі Крыварыльску.

Ен убачыць, як горад скідае з сябе старую назву „Крыварыльск", мяняючы не на новую, жыцьцёвую „Ленінск"

П'есу тым карысней паглядзець комсамольцу, бо у ей вельмі добра паказана жыцьцё і работа комсамольцаў.

Кітны Эр.

Заўтра 31 ліпеня

Менская Комсамольская організацыя выяжджае на маёўку ў Ждановічы

Плян маёўкі

А 9 гадзіне раніцы ячэйкі організавана зьбіраюцца на станцыі Заходняй чыгункі (Віленскім вакзале), дзе разьбіваюцца на групы. Пад кіраўніцтвам тав. Фёдарава (камандзіра 8-й роты, 6 палка) адбываецца пасадка ў вагоны.

Ў 9½ гадзін цягнік прыбывае к полустанку Ждановічы, дзе яго чакае моладзь Заслаўскага раёну.

Абмяняўшыся прывітаньнямі, ўсе організавана ідуць да месца правядзеньня маёўкі.

Пасьля 20 хвілиннага перапынку адбываецца масавае купаньне пад кіраўніцтвам інструктара фізкультуры клюбу „КІМ".

Потым—спортгульні. На кожную гульню—асобны кіраўнік. Пасьля гульняў—слухаюць спэцыяльных расказчыкаў.

Клюбам „КІМ" будуць дадзены: балет, спортвыступленьні гуртка ФК, пасьля чаго—перапынак на гадзіну.

Потым—спаборніцтвы ў ціру паміж Менскам і Заўслаўлем, гутаркі па краязнаўству, вайсковыя гульні, вусная газэта, джаз-банд, невялічкія манэўры.

Увесь час грае оркестр духавой музыкі.

На маёўцы будзе платны буфэт.

Вартаунічыя агню

(З жыцьця пажарнай каманды)

Янка, як мех, зваліўся ў даху. Здаецца—здарылася няшчасьце. Але рогат усіх сабраўшыхся навокал расьсеяў наш страх за жыцьцё чалавека. Падышоўшы да грамады, «няшчасьнік» сам ахвотна сьмяецца.

Аказваецца, тут сеньня праходзіць вучэньне пажарнай каманды.

К даху даму прыстаўлены драбіны і па ім улазяць пажарнікі, яны цягнуць за сабою насосы і паліваюць «уяўляемы» агонь.

І бывае, што хто-небудзь з пажарнікаў згубіць раўнавагу і падае ўніз на разьвешаныя там палотны. І тады „няўдачніка" сустракае рогат пажарнікаў.

Так ідуць заняткі маладых курсантаў з пажарных курсаў.

Зьехаліся яны сюды з вёсак і гарадоў Беларусі, каб на практыцы вывучыць пажарную справу—і каб пасьля, вярнуўшыся ў свае месца, умець змагацца з «Чырвоным пеўнем».

* * *

Горад сьпіць. Трубы фабрычныя не дымяць. Ня чутна сталёвага руху машын. Ціха. Нейк рантам цёмнае неба акрылася ў чырвань. Пацягнуліся ўгору вагнёвыя языкі. Пажар. Гарыць скураны завод. Зазьвінелі тэлефоны ў пажарную каманду. Пракаціўся жалезным рэхам трывожны гудок.

Бягуць пажарнікі завадзкой дружыны, на хаду прычэпліваючы тапары.

Прынесьліся на конях міліцыянэры. Яны навялі зразу там парадак. Захаваць склады заводу ад людзей, любячых у такіх выпадках „пагрэць рукі".

Пажарная ўжо на месьце з сваімі няд аўна адрамантаванымі пажарнымі машынамі.

Гэтыя машыны былі адрамантаваны на сродкі і сіламі самых пажарнікаў, між тым як раней, рамонт такіх машын адбываўся замежамі, альбо ў Маскве.

— Усе на мясцох. Чалавек энэргічна ўступае на барацьбу з агнём.

Ляпіць, залiваючы полымя, вялікі слуп вады. Лезуць па драбінах пажарныя, разьбіваюць сваімі тапарамі дах, каб агонь вышаў на верх, дзе яго лягчэй тушыць.

Агонь, залізваючы свае раны—спадае. Пажар патушаны.

Змучаныя пажарнікі едуць назад да дому.

* * *

Дзень—два—няма пажару. Тады пажарніка можна ўбачыць у «сямейнай» абстаноўцы.

— У Чырвоным кутку гуляе ў шашкі, сядзіць на сходзе ячэйкі, праводзіць пасяджэньне вытворчае нарады па пытаньню—«як хутчэй тушыць пажар»

На двары кам нды ідзе вучэньне. Побач, аматары гарадкоў выбіваюць амаль што сотую фігуру.

— Усё спакойна. Толькі па каланчы ходзіць, пазіраючы на раскіданы перад ім горад—вартаўнічы—пажарнік.

Блакітны.

СУД

Пярэжырскія „гэрої"

„Вялікіх учынкаў" у іх, напэўна, больш, чым галоў. Амаль кожны з іх і раней прыцягваўся да судовай адказнасьці. Цяпер-жа іх судзілі вось за што: Савічы Сяргей і Базыль і Івановіч Янка, з вёскі Пярэжыра, Сьмілавіцкага раёну, згаварыўся паміж сабою, узяліся за прывядзеньне азнага „мерапрыемства". 27 лютага 1925 г. імі быў зроблены напад на хату касіра 16-га раз'езду Заходніх чыгунак Янкі Хамёнка. Пры нападзе яны парабавалі ў яго розныя маёмасьці звыш, чым на 1000 рублёў і 78 руб. 88 кап. грашыма, якія засталіся ў Хамёнкі ад продажы білетаў. Пасьля гэтага „гэрої" схаваліся.

Але гэта не ўсё. Савічы Сяргей і Базыль і Зубчонак, яшчэ 24-га красавіка 1925 году пры дамаговай сьвярдзёлкі і пілкі рабілі спробу абкрасьці Заозерскі кооператыў. Яны своечасова былі прыкмечаны вартаўнікам, у якога, уцякаючы, нават стралялі.

Так на працягу 2-3 гадоў цярпелі сяляне ад гэтай шайкі злодзеяў і бандытаў. Цяпер іх дзейнасьці паложан канец.

Менскі Акруговы Суд прысудзіў да пазбаўленьня волі з суровым адмежаваньнем: Савіча Сяргея—на 10 год, Савіча Базыля—на 6 год і Зубчонка на 3 гады. Івановіч прысуджан да 3-х гадоў зьняволеньня без суровага адмежаваньня.

Акрамя гэтага, пазбаўлены ў правох пасьля адбыцьця кары: Савіч Сяргей—на 3 гады, Савіч Базыль і Івановіч—на 2 гады і Зубчонак—на 1 год.

Вярхоўны Суд БССР прысуд пакінуў у моцы.

М. З—к.

Адказныя рэдактары { А. БАРАНЬНІКАЎ. А. КУРЦІК.

Галоўлітбел № 24867 Менск, 2 друкарня БДВ.